
Situaci na Haiti nejlépe zvládají děti. Stany a bahno berou jako velkou bojovou hru

---

Mgr. Monika Měrotská z HTF UK opětovně navštívila Haiti. Lidi, se kterými hovořila před rokem, již na místě nenašla. Ze slumu zbyla jen hromada kamení. Přesvědčila se ale, že Haiťané se už alespoň trochu snaží žít „normálním“ životem.

Jaký byl účel vaší opětovné cesty na Haiti?

Pracovala jsem na své disertační práci, kterou již dokončuji. Návštěvou Haiti jsem dostala jedinečnou příležitost pracovat na výzkumu v zemi, která byla postižena velkou živelnou katastrofou. Už vloni jsem navštívila jeden slum, v němž jsem zpovídala asi 200 lidí. Letos jsem je chtěla znovu navštívit, ale už jsem je nenašla. Na místě zbyly jen hromady kamení... Rovněž jsem měla jedinečnou příležitost nahlédnout, jak konkrétně fungují projekty pomoci. Spolupracovala jsem s Charitou Olomouc a sledovala jsem jejich práci.

Na Haiti jste se vrátila tři měsíce po zemětřesení. Jak to na ostrově vypadalo?

Když jsem tam přijela, celé město více méně leželo. Trosky už byly uklizené, hlavní silniční tahy v Port-au-Prince už byly sjízdné. Z Port-au-Prince se stalo stanové město, stany vlastně nahradily původní slumy, které zemětřesení úplně zlikvidovalo. Stany většinou darovaly charitativní organizace z celého světa. Sama jsem i Haiťany navštívila a mohla si bezprostředně prohlédnout, v jakých podmínkách se tam bydlí. Musím říct, že kvalita životní úrovně je opravdu velmi malá.

Ve slumech se ale o nějaké vysoké životní úrovni určitě také hovořit nedalo...

Lidé v chatrči ale měli alespoň dvě místnosti, které poskytovaly trochu soukromí. Ve stanu je jen jeden dlouhý molitan, na němž spí třeba šest lidí.

Co se stanovým městem udělalo nedávné období dešťů?

Dva tábory, které jsem navštívila, byly v údolí, a ty dostaly opravdu zabrat. Voda se dostala i do stanů, lidé měli bahno po kolena. Předem se vědělo, že druhá vlna pomoci bude muset následovat právě v období dešťů.

Co Haiťany nejvíce trápí?

Lidé bydlí ve stanech, nemají práci. Ve svém výzkumu pro disertační práci jsem ale jako největší problém zaznamenala, že si lidé stěžují na hlad. Nedostatková je i voda, která se stále dováží.

Jak je možné, že lidé trpí hladem, když na ostrov putovalo obrovské množství humanitární pomoci?

První týdny lidé jídlo opravdu dostávali. Pak byla ale pomoc směřovaná do vytvoření zázemí právě v podobě stanů, stávají se školy a nemocnice. Jídlo si už musí lidé zajišťovat sami.

Jak tuto situaci zvládají lidé psychicky?

Určitě tam panuje větší agresivita, nelehkou situaci někteří řeší např. únosy bělochů, za něž požadují výkupné. Postihlo to i jednu českou humanitární pracovníci z organizace Lékaři bez hranic. Proto musí humanitární pracovníci dodržovat přísná bezpečnostní opatření. Lidé mají dále pořád strach spát pod střechem, bojí se dalšího zemětřesení. Nejlépe to zvládají děti. Stany a bahno berou jako velkou bojovou hru.

Jak funguje lékařská pomoc?

Každý stanový tábor má polní nemocnici, která připomíná M.A.S.H. Zubaři tu ošetřují zuby, probíhají tu operace i drobnější zákroky.

Co bylo vaším nejsilnějším zážitkem?

Nejvíce na mě zapůsobila návštěva zbytků katedrály v Port-au-Prince. Zbyla z ní jen jedna zeď a pár sloupů. Sedla jsem si tam na nějaké kameny a tam jsem se jedinkrát rozbřečela. Kolem mě byly rozbité vitráže, kusy dřevěných lavic a umělé kytky z oltáře. Před rokem jsme se v katedrále setkali s místním arcibiskupem. Bohužel i on při zemětřesení zemřel, protože se zrovna připravoval na mši.

Co bude s Haiti dál? Lidé přece nemohou stále žít v provizorních stanech?

I já jsem se ptala, co bude s lidmi, kteří žijí uprostřed centra města ve stanech. Oni tvrdí, že výhledově tábor jen někam přesunou. Předpokládá se ale, že lidí v táborech zůstanou asi již napořád. Vzniknou tak novodobé slumy. Už nyní žije přestečko vlastním životem, vznikají tam ulice, hospůdky, místa setkávání, pořádají se tam mše.

[Peklo na zemi nese jméno Haiti](#)

(Lucie Kettnerová)